

NÁŠI NOVINY

NEZÁVISLÝ TŘEBĀNSKÝ OBČASNIK

Doslova božího nadělení jsme se dočkali v polovině minulého týdne. Pětadvacet místy až třicet centimetrů sněhu - kdy jsme to ve Třebaně vydělili naposledy? A tak si na své příští všichni - (sáňkující) děti! (bližě dopuštění odklázející) dospělí. Takto vypadá pořádná zima...

Foto R. Tláskal

PLYN: DOTAZNÍKY

Dotazníky, zjišťující zájem o plynofikaci Zadní Třebaně, budou rozesílány všem občanům, kromě těch, jejichž vyplněný dotazník už a obecním úřadu je.

Vyplynulo to z posledního jednání obecního zastupitelstva. Získané informace bocou využity k zpracování podrobné projektové dokumentace. (Ma)

ZE SBORU KONSELSTVA

Ve čtvrtek 25.2. zasedalo obecní zastupitelstvo Zadní Třebaně. Mimo jiné projednávalo:

- pronájem rekreačního zařízení na Ostrově,
- koordinaci prací na rekonstrukci lávky přes elektrárenský náhon,
- přípravné práce pro stavbu cesty na Sádeck,
- přípravu dokumentace pro projekt plynofikace (viz dnešní NN),
- finanční zabezpečení provozu školky a školy v roce 1993,
- vyhodnocení hospodaření OÚ v roce 1992.

Příští zasedání zastupitelstva se koná 11.3. 1993.
(Ma)

SOUDRUZI, OMLUVTE SE!

Tak jse se ze zpráv dozvěděl, že jsme se jako důchodci opět stali předmětem péče naší „rodné“ (komunistické) strany. Klub jejich poslanců navrhl další zvýšení našich důchodů, které vláda odmítla. Protože tento tah může vyvolat různé reakce, chci se k němu jako důchodce, tj. předmět stranické péče vyjádřit. Hned zkráje - souhlasím se stanoviskem vlády. Proč? Uvedu příklad naší rodiny: manželka je v důchodu 14, já 9 let. Za dobu od 1. 12. 1989 nám komunistická vláda přidala průměrně 9 %, z toho manželce za 10 let 16,5 %, mně za 5 let 5,3 %. Tento přídavek zdaleka nevyjadřoval míru inflace. Za dobu od 1. 12. 1989 do března 1993 (kdy budou důchody zvýšeny o 10 %) dostala manželka přidáno

86,2 %, já 52,4 %, celkový průměr činí 63,8 %; proti důchodům vyměněným při odchodu do důchodu je zvýšení 78,6 %. Takže na těchto číslech vidím, že přes inflaci se cnešní vláda alespoň snaží, abychom my, důchodci, neklesli pod existenční minimum, které je rovněž k 1. 3. 1993 zvýšeno na 2 400 Kč za město. Vídme, že stát poskytuje sociální výpomoci starším, hlavně osamělým lidem a je i na nás ostatních, abychom na případy nouze upozornili a pomohli jejich řešení. Přesto všechno však musím přiznat, že se naše finanční situace horší. Co ale můžeme po 40 letech plundrování hospodářství stranou našich „obhájců“ očekávat? Ze bude ráprava škod dražá a že ji zaplatíme všichni, důchodci i kojenci, to jsme věděli už v

(Dokončení na straně 2)

Dva případy vloupání do rekreačních chat v katastru obce Hlásná Třebaň objasnili policisté z Berouna. Pachatelem vloupání, ke kterým došlo v prosinci 1992 a lednu 1993, je sedmadvacetiletý I.K. z Českého Těšína.

16. února přepadl v berounské ulici V dolině čtyřadvacetiletý R.L. pětadvacetiletého muže a okradl jej o 180 korun. Způsobil mu přitom zranění, které mohlo být ošetřeno lékařem. Obviněný byl vzat do vazby.

Osobní auto zn. Lada, červené barvy, s SPZ ADL 05 - 93, bylo v noci ze 17. na 18. 2. odčízeno z parkoviště v obci Podkozí. Škoda je přibližně 100 000 korun, po pachateli se pátrá.

Vloupání do kanceláří Českého zahradkářského svazu v Berouně bylo zjištěno 19. 2. Neznámý pachatel odčízel počítač, tiskárnu, telefonní přístroj s pamětí a další věci. Škoda převyšuje částku 67 000 korun. (kv)

SOU DRUZI OMLUVTE SE!

DOKONČENÍ

listopadu 1989 žel Bohu, další negativní jevy nastaly a ještě nastanou po oddělení Slovenska. Pro naši ekonomiku to bude mít stejně následky, jako ztráta sovětského trhu. Není to způsobeno českou neochotou dodávat na Slovensko, ale nezpůsobilosti Slovenska za naše dodávky platit. Zbývá nám zvýšit vývozní úsilí na Západ či do oblasti směnitelných měn. Proti našim zájmům ovšem oúšobí jedna z nejhlušších hospodářských krizi, která postihla svět po rozpadu Sovětského svazu. Vyvážet bude pro nás stále těžší. Jenak pro rostoucí nezaměstnanost na Západě, jednak pro nízkou užitnou hodnotu našich výrobků. Má to na svědomí opět bývalá vláda, protože nechala plánovitě zpustnit všechny podniky, z nichž mnohé byly technicky špičkové a dopustila (popř. se sama dopouštěla) rozkrádání toho mála, co podniky vyprodukovaly jako zisk na stavby sekretariátů, partajních zařízení, na podporu terorismu, studené války a

dalších „aktivit“.

Tím se tedy dostávám k následujícím otázkám: 1) Proč dodnes komunistická strana a její následník ze SSM nevrátili neprávem vlastněný majetek, přesto, že na to existuje zákon? Proč tento majetek prodává (nebo rozdává) přesto, že to tento zákon zakazuje? 2) Proč se dodnes právní nástupce předlistopadové KSČ ani slovem nedistancoval od zločinů, jichž se od roku 1945 a nezvratně od roku 1948 strana dopustila, od těch stotisíců zavřených a mučených nevinných lidí, od desítek či stovek popravených, od zruinování prosperujícího zemědělství a živnosti, od stovků desáti korunových důchodů, které těmto lidem dávali (pokud vůbec)? Tehdy snad otcové páni Grebeničků, Ortmanů a dalších tu dnešní péče o důchodce neměli? Či to bylo prospěšné jim a jejich rodinám, jejichž děti studovaly směly, zatímco naše děti musely „protizákonné opouštět republiku“, chlévily studovat? Je vídět, že jejich zásluhu mají trvalou hodnotu, protože oni stále zaujmají výnosná místa např. v televizi, k nimž se dostali za cenu krve nevinných lidí (ss. Urválek, Obzínová, Krupauerová a jistě i další), nejdříve na s. feditele, poslance aj., kteří nás dnes vedou k tržnímu hospodářství a do civilizované Evropy.

Nechci samozřejmě vyloučit hon na čarodějnici. Ale nedomnívám se, že mohu komukoli cokoliv odpustit a zapomenout bez toho, že on sám se k víně nepřizná, nelituje a nesnaží se o odpuštění sebeméně přičinit. Teprve pokání je cesta k odpuštění, ale i k vlastnímu klidu. Už v Bibli je psáno: „Neodejdeš, dokud nezaplatíš do posledního haléře“ (Matouš 5-26). Nikdo se nemluví o kolektivní vlně, ale spravedlivý trest za spáchané konkrétní zločiny konkrétních lidí a jeho nepromištělivosť je samozřejmost. V tom směru by mohla KSČM v mnohem přispět k objasnění historie. A na závěr snad jen nabádání k trpělivosti. Přesto, že se mi řadí věci také nelibí, nevěřím, že existuje řešení jednoduché a bezbolestné, že někdo může zajistit, abychom se zlehnutím kouzelného proutku všech problémů zbavili. To je omylem a jeho propagace nás může zavést do ještě větších problémů, než máme cnes.

Jiří Novák

„ZAHRADKÁŘI TOUR . . .“

V sobotu 20.2. se ve společenském domě konala výroční schůze našich zahradkářů. Sešlo se jich přes šedesát, a tak bylo ve vinárně plno. Po zprávách o činnosti v roce 1992 si účastníci vyslechli i program práce organizace na rok 1993. Míj. se v něm hovoří o pěti zájezdech:

23. - 24.4. Flora Olomouc, spojená s návštěvou zámků ve Velkých Losinách a v Moravském Šternberku i prohlídkou historické části města Olomouce. S jedním noclehem ve dvoulůžkových pokojích, snídaní a večeří, vstupním do zámků, bude členit poplatek za osobu 330 Kč. Vstup na Floru si platí každý sám.
12.5. Exkurze na viniči

BEZ ZRANĚNÍ, ALE ZA 5 000

K havárii osobního automobilu došlo 17. února ve čtvrt na devět ráno v Zadní Třebani. Příčinou nehody byla nepřiměřená rychlosť. Ke zranění nedošlo, škoda na vozidle je asi 5 000 korun. (kv)

12.6. Tepelské a Adršpašské skály - cca 150 Kč za osobu.

24.7. Bavorské pohraničí za železnou Rudou - město Zwiesel, nejvyšší hora Šumavy Velký Javor (Grosser Arber 1456 m) - cca 150 Kč.

26. - 28.8. Znojmo - Videň - Tull, rakouská celostátní zahradnická výstava. Dva noclehry v hotelu, dvě snídaně, dvě večeře - cena cca 500 Kč za osobu. Zájezd je možno uskutečnit i v jednom dni a navštívit pouze Tulln (jako vloni), pak by cena za osobu byla asi 170 Kč.

18.9. Zámky Rychnov n/Kněžnou, Doudleby, Častolovice. Cena včetně vstupného do zámků cca 160 Kč.

Na tyto zájezdy je možné se předběžně hlásit u paní Velhartické. Když se autokar nepodaří naplnit, zájezd se neuskuteční.

Po projevech se dále konaly volby výboru, následovalo občerstvení členů a nakonec nechybějící zájmová přednáška pana Lehečky z Prahy o pěstování léčivých rostlin v zahradkách, která skončila vyčerpávající diskuse pozorných posluchačů s přednášejícím.
Ing. A. Tuček

STEJNÝ METR?

Moje pocity z obsahu všech článků kolem chaty p. Vašáka jsou smíšené, reakce lidí různé. Ono se říká: „Co tě nepálí, nehasí!“ Mně však není všechno jedno a v tomto případě se mně něco příčí a to mě nutí k uvedení následujících skutečností.

Nemyslím si, že pouze zmíněná chata p. Vašáka, tam dole u vody má prošlu životnost a stráši (promiňte p. Vašáku). Stačí se podívat po obci. V jejím úplném středu jsou nevábně vypadající domy, stodoly s napůl zřícenými střechami, po obci je vidět mnoho let rozstavěných stavby a nepořádek kolem nich a různé jiné zříceniny. Vezmu-li ulici, kde bydlím, tedy u potoka ve středu Třebaně, pak musím konstatovat, že tažto na krásu obci taky nepřidá. Chodit v ní kolem některých domů je i nebezpečné. Vždy hrozí, že vám ze střechy spadně něco na hlavu. Majitele vůbec nenapadne, že jim cosi patří a za celou zimu je nezajímá, co se ve Třebani děje. Při nadíce sněhu a následné oblevě chodíme po kotníky čvacítanici. Zmíněná cesta je sice cestou obecní, přesto si myslím, že netřeba lidí vystavovat nebezpečí. Teď ale zpět ke skorospadlým stodolám, kůlnám, nevábně vypadajícím domům a jiným zříceninám až třeba

s neprošlou životností, zato zle pro okolí nebezpečný. Většina majitelů všeho tohoto by asi namítala, že na opravy nemá peníze. Obecní úřad věk jistě ví (či nevidí?), že zmíněně „stavby“ skutečně stráší, jako, dejme tomu, chata u vody. Ptám se. Buďou příslušné orgány také tak důrazně vyžadovat opravy či odstranění všeho tohoto (chrožuje to přece celoročně kolemjdoucí), jako to vyžadují u p. Vašáka? Ano, u něj odpovědní rozhodl, že životnost chaty skončila, tedy je určena k odstranění. Nevěřím však, že by se řešení nenašlo; ovšem, kdyby se chtělo. Jedná se o rodinu se třemi malými dětmi, které zde chodí do škol a zdá se mi neuvěřitelné vzít jim to, co je jejich a na čem lží.

Nejsem kompetentní k tomu, abych rozhodovala o osudu chaty p. Vašáka a ani si nemyslím, že tato má úvaha p. Vašákově pomůže. Myslím si však, že by každý měl být měřen stejným metrem. Nevábných objektů, které jistě nesplňují předpisy (určitě ne bezpečnostní), je ve Třebani dost a mnohé ve středu obce. To je nezvratný fakt.

NÁVŠTĚVA (dodatek)

Přicházím k pozemku p. Vašáka. Bez svolení majitele bych sem neměla vknout, vím to. Mně to ale nedá, tedy jdu.

Pod skororozebranou chatou jsou už připravené vykopané a vybetonované základy. Nad bývalým vchodem do chaty přežívá cedule s nápisem „Vítej, kdo k nám v dobrém přichází.“ Je to tedy snad v pořádku, myslím si – nejsem větřelec. Rozhodl jsem se, všude kolem složený materiál, ponk, měcháčka, skromný Vašákův majetek. Zkrátka, jako na staveniště. Vše je ze všech stran zakryto plachtami. To, co je u každé stavby normální, tacy totiž vadí. Místo tak očekávaného povolení k rekonstrukci chaty, dostává majitel rozhodnutí Stavebního úřadu v Berouně. Chatu zbourat, pozemek vyklidit. Když tak neučiní, postaráj se vojáci a policie. Spousta lidí stavělo bez povolení, pak to spravila pokuta, prochází mi hlavou. To by ale nešlo, protože Vašákovi by to určitě neprošlo. Ten orazítkovaný papír by vše vyřešil. Pokoj by měly úřady a mohly by se věnovat věcem potřebnějším, pokoj by měl majitel. Získal by to nejpořebnější.

Pětičlenná rodina se tisí v malé místnosti vypužené chaty, ale nestězuje se. Mají tu teplo, na válenec spí malá Hanička, chlapec asi sleduje nás rozhovor. Otec nemá mnoho času, spěchá pro Marjánku do Řevnic. Vodí ji tam do výtvarného kroužku. Dětem se věnuje, mluví o nich s něhou. Rozhodl se kvůli nim nevrátit do pražského smogu. Lékař doporučuje – prý s dětmi z Prahy. Oba rodiče chodí do zaměstnání. Otec dělá čtyřicacít-

(Dokončení na straně 4)

Loňský rok se Naším novinám vyvedl. To není pokus o lacinnou samochválu, to je fakt. Máte to „na svědomí“ především vy, NN chtiví a NN koupeschopní čtenáři, svůj dříviny nesou samozřejmě také výborné podmínky, za kterých se nezávislý třebaňský občasník tiskne v pražské tiskárni pana Pospíšila a zčásti – doufám, že nejsme příliš neškromní – je to snad i zásluha redakční rady. O to teď ale nejdje.

Mnohem cíležitější je skutečnost, že se nám třetí ročník NN vydařil nejen pracovně, ale i finančně. Vydělali jsme nějakou tu korunu a – to je to, oč tu běží – méme zájem a chutí ji investovat do některého z vám vybraných veřejně prospěšných projektů. Napadly nás čtyři varianty a upřímně doufáme, že nám – přinejmenším – s výběrem toho správného

PROJEKT NN

pomůžete. Takže, z peněz Našich novin by mohly být částečně finančovány:

- zakoupení louček na cestu ke hřbitovu,
- pojmenování třebaňských ulic,
- výroba a osazení tabulek informujících, kde je v zadní Třebani jaký obchod, jaká hospoda, kde sídlí obecní úřad atd.,
- zhodovení pohledů s třebaňským motivem.

Prakticko-realizačními otázkami se v nejbližších dnech zabývat nechceme, už nyní ovšem počítáme s tím, že bychom se o nich ohadovali především s členy obecního zastupi-

telstva, popř. s nějakým dalším sponzorem, který by byl ochoten taktéž na některou z výše zmíněných akcí určitým činosem přispět. V této fázi bychom především chtěli, abyste nám napsali (M. Kloubková, Z. T. 23, M. Frýdl, Z. T. 96), resp. dali vědět jinak, který z návrhů považujete za nejprospěšnější a v současnosti nejvíce potřebný. Pokud by vás ovšem napadla jiná věc, která podle vašeho názoru stojí za to, určitě nám dejte vědět i o ni. Nikde není psáno, že budeme za každou cenu prosazovat projekty naše.

Takže, pište, čím dříve se dozvím vaše názory, tím dříve se budeme moci dát do práce.

Miloslav Frýdl

NEJSTARŠÍ/TŘEBAŇSKÉ/DOMY

Dům čp. 3.

Chalupu dlouhou, podél návsi, krytou došky, za ní na dvorku chlév a krytý mlátek postavil až kolem roku 1660 Matěj Snopek. Měl poli jen několik málo strychů - asi 5 - a manželku Dorotu.

S ní zplodil postupně Kateřinu, Ondřeje, Martina a Rosinu. Až na Kateřinu narozenou v roce 1660, všechny děti už v mládí zemřely, a tak předal svoji chalupu v roce 1690 této dcerě a jejímu o rok mladšímu manželovi, Jiřímu Volákovi. Jiří Volák měl tři děti, a to z roku 1680 Václava, z roku 1688 Matěje a z roku 1699 Annu. Když v roce 1720 zemřel, předal chalupu nejstaršímu Václavovi. Ten se oženil. Z prvého manželství měl od manželky Anny syna Jiřího, narozeného v roce 1717, a ten také oč něj kolem roku 1740 chalupu dostal. Ve stáří, v roce 1742, když mu bylo dvaadvacet let, se však znovu oženil. Za ženu si vzal Marii, které bylo teprve pětadvacet. S tou měl ještě další tři děti - Josefa, z roku 1742 (Václav se v dvaadvaceti letech ženit může!), Bernarda, z roku 1748 a Annu, narozenou v roce 1752. Sám zemřel až v roce 1769, kdy mu bylo téměř devadesát let.

Jiří Volák měl s chotí Verunou děti tři: Vojtěcha, narozeného v roce 1761, Mařenu, z roku 1766 a Dorotu, z roku 1769. Dcery se

nevdały a Vojtěch zemřel mláde - snad padl jako voják. Proto po smrti Jiřího, v roce 1788, přebírá chalupu Václavův syn z druhého manželství, Josef Volák. I on měl se ženou Rosinou tři děti: Annu, narozenou v roce 1775, Dominiku a po něm ještě Joscetu. Oba synové však zemřeli už jako děti a Anna si vzala za manželku ještě před rokem 1800 jakýsi Kulhánek. Ten také později chalupu převzal. V roce 1832 ji, už jako stařec, přebral Jan Sofroněv, obchodníkovi a krupaři z Prahy, který se právě oženil s Kateřinou Kindlovou z hospody a statku čp. 12. Ten ladv začal provozovat krupařství a kupectví. Prodával i tabák - na váhu - a kořalku. Proto se tu také začalo říkat „tabáčník“.

S jeho dcerou Františkou se pak oženil František Holcát, rybář z Dobříčovic. V roce 1879 převzal chalupu jeho syn Josef s Marií, rozenou Červenkovou, z Měřan. Přikryl střechu chalupy, dosud doškovou, pálenými taškami a místo mlátku postavil malou stodolu. Zemřel během první světové války, ale chalupu po něm zdědil nejmladší z jeho tří synů, Václav, který jako jediný z této rodiny válku v poli přežil. V tom se po předcích nezapřela vodácká krev. Byl pravou rukou mlynáře, řídil vše kolem mlýna, hlavně výlov ryb na

řece nad jezem Chalupu přestavěl, přikoupil k ní pole a vše předal během druhé světové války synovi Ladislavovi. Ten brzy ovdověl, jeho jediný syn zemřel ve věku dvacet let, ale on sám žil v domě čp. 3 až do své smrti v roce 1989.

(Pokračování)

Ing. Arnošt Tuček

STEJNÝ METR? /DOKONČENÍ/

ky, aby získal volno pro potomky. Matka přijíždí z práce denně až na večeři. Čekají, co bude dál. Nečekají však jen oni, čekají i malé obecní. Naše noviny. Otec má smůlu, je veselý, humor ho neopouští. To by asi nemělo být. Trochu škrobenosti chybí, je tu přece ZÁKON!

Marie Kloubková

Hlavní hrdina „Vašák story“
Foto archiv

PAN JIŘÍ VAŠÁK, K BOTIČÍ 439/4 PRAHA

Pane Vašák,

i když nerad, rozhodl jsem se odpovědět na Váš otevřený dopis. Je to v Zadní Třebani podle mého nepochybně, ale dost rozšířený způsob komunikace mezi sousedy. Chci být stručný.

Pane Vašák, kdybyste se cílevědomě zabýval uvedením provizorní stavby (chaty) do náležitého stavu a nesnažil se omráčit ůady a poté i veřejnost svým rádoby humorem, měl byste již před lety vše v pořádku. Shodou okolností mám i já zkušenosti s provizorním bydlením na chatě. Jsem ale asi jiného založení, a tak místo humoru jsem se dal do práce. Proto

dnes s rodinou docela slušně bydlíme a Vy kopete na zahrádce poklad.

Od roku 1991 se Vaším problémem zabývá na okresním úřadě Referát výstavby a územního plánování, a proto OÚ Zadní Třebaní není kompetentní do dalších událostí s Vaší stavbou zasahovat. Musíme ale provádět státní stavební dohled. Já už k tomu také nemám co dodat, snad jen to, že zákony platí pro všechny, tedy i pro pana Vašáka.

Děkuji za pozvání na pivo nebo na kávu, ale domnívám se, že si nemáme na dané téma již co říct.
Jiří Nádvorník

KINO LITEN

- 3.3. ZÁBLESK (USA)
- 6.3. DVOJČATA (USA)
- 10.3. NEKONEČNÝ PŘÍBĚH
- 13.3. CESTA NA JIHOZÁPAD (ČR) - děts. představení
- 13.3. PAŽBOU DO ZUBŮ (FR)
- 17.3. ZHOUKNÁ VÁŠEN (USA)

Začátky představení 18.00,
dětská 14.00 hodin.

KINO ŘEVNICE

- 5.3. SMRTTONOSNÁ ZBRAŇ (USA)
- 6.3. ZHOUKNÁ VÁŠEN (USA)
- 6.3. ČÍSLO 5 ŽIJE 2 (USA) - děts. představení
- 12. a 13.3. SÁM DOMA 2 (USA)
zač. př. 19.30, děts. 15.30 h.

Pozdrav z hor od nejménšího dopisovatele Našich novin. Milý (malý) Ondřej Jiřík, moc děkujiem. (NN)

ČETOR NA POKRAČOVÁNÍ 30/

JIRMILA NOVOTNÁ - Byla jsem šťastná

Co je podstatou toho, co nazýváme žarm? Myslím, že jeden z nejdůležitějších základů je upřímný zájem o lidí, o vše, na co myslí, co říkají a dělají. Další důležitou složkou osobnosti opravdu rozlamlitého jednotlivce je též smysl pro humor. A umět milovat může být také dobrá vlastnost. Soustředěná pozornost může působit jako magnet a může vést lidí k tomu, aby mluvili a osvítili své nejnabídky nitro. Také hlas je důležitý. Mnoho těchto charakteristických známek se může uvidět v mnoha z nich musí existovat, aby člověk mohl úspěšně působit jako účinný jednotlivec v moderním světě. Pěstování žarmu je povinností každého, kdo si přeje v životě uhnout.

Gabriele D'Annunzio tak ovládal řeč, že bylo dokonce známo, že vymyslel nová slova, která natrvalo obhátila Itálii. A stejně tomu bylo s Jeho velmi zajímavými názory. Také nám ukázal celý dám, který byl jako muzeum překrásným uměleckým díly téměř přeplněn, i ano slavné letadlo. Měl tam také několik japonských kimon, které jsme s Medea hned zkousily, abychum se v nich daly fotografovat v zahradě. Ten snímek dodnes mám.

Bům měl jednu zvláštnost. Všechna okna byla z barevného skla. Jako v kostele, také místo svátku propouštěla Jen zvláštní iero. Nás hostitel nám také ukázal svou ložnicí - nemísto postele rukav s černou sametovou pokrývkou. Řekl, že tak aspoň bude připraven na svou poslední hodinku. Jelikož byl znám jako milounský dám, divila jsem se, jak by všebe bylo možno toto lože s ním zdílet.

Příští den přišel spisovatelův syn, který právě přijel z New Yorku, kde žil, a tak se objevila přitažkyně Gabriele D'Annunzio, známá pianistka signora Bossi. Všechny plánované Jetl do Milána, aby ve Scala uctili památku Isadora Duncanové, která tragicky zemřela 13. září 1927, uškrčena dlouhým šálem, jehož konci se namotal na kolo jejího auta, a tak nás vezli s sebou do Milána vozem.

Celou návštěvu byla velmi zajímavá a myslily jsme si slibit, že zase přijdeme. Na rozloučenou jsme dostali fotografii s výstřílným věnováním, podepsanou Gabriele D'Annunzio, Duca di Neversal.

Na vánocu 1928 jsem se vrátila do Prahy. Byla příšerná zima a já jsem nastydila o mála jsem vysokou horu. Představení Rigoletta počátkem ledna ve Státní opeře ve Vídni jsem musela odřícti. (Pokračování)

ZÁMEK VELKÉ LOSINY

VŠELÉČIVÁ ALOE

Na výroční schůzi zahrádkářů jsme se dozvěděli o všeléčivém člínku rostliny aloe, která působí léčivě proti nejrůznějším nemocem a chorobám, počínaje artritidou a konče rakovinou.

Lék se připraví takto: z rostliny aloe se oláme 30 ckg zelených dužnatých listů, omýjí se vodou a v mixéru rozmixují. Pak se smísí s litrem červeného vína a kilogramem tekutého medu. Tato směs se nechá čtrnáct dní stát na tepém místě, spíše v temnu než na slunci. Po této době se přefiltruje přes mal (dětskou plenku) a přidá se k ní ještě buď 100 ml čistého lithu nebo 200 ml vodky. Hotový lék se přelije do tmavých lahví a uloží nejlépe v ledničce. Užívá se ráno na lačno jedna polévková lžíce vždy po dobu čtrnácti dnů, pak dva týdny pauza a opět čtrnáct dnů, tak dálouho, až je lék spotřebován. Dobrou chuť a pevné zdraví.

(at)

BRAMBORY, BRAMBORY...

Vhodnou sadbu pravděpodobně poloraných brambor by se hlavně pro svoje členy, ale snad nejen pro ně, chtěli pokusit do obce dovézt třebaňští zahrádkáři.

Každý se ovšem musí předem přihlásit do 7. března u přítele Jiřího Nováka v čp. 705 (vedle školky). Den dovozu a město prodeje bucou včas oznameny a každý, kdo si brambory objednal, musí si je během tohoto dne odebrat a zaplatit.

(at)

DOBROU CHUŤ!

POLÉVKY HNĚDÉ

Vývar z kostí

300 - 500 g hovězích kostí, asi 2 l vody, kousek mrkví, celeru, petržele, kapusty a cibule, 2 zrnka pepře, 1 zrnko nového koření, sůl. Kosti opláchneme vlažnou vodou, zalijeme studenou vodou a vaříme 2 - 3 hodiny. V polovině varu přidáme veškerou zeleninu a koření. Vývar dochutíme solí a polévkovým kořením.

Zavářky a vložky do polévky
Odpalované noky

1 dl mléka, 10 g másla, 60 g hrubé mouky, 1 vejce, sůl a špetka muškátového květu. Do vařícího osoleného mléka přidáme máslo, za stálého míchání vsypeme krupici a vaříme - odpalujeme až když se těsto nalepi na vařečku a na stěny nádoby. Do trochu prochládlého těsta vmičháme vejce a muškátový květ. Navlněnou lžičkou vykrajujeme noky, zavařujeme je do vařící osolené vody a vaříme asi tři minuty. Pak je vyjmeme, propláchneme studenou vodou a okapané vložíme do vývaru. Noky můžeme zavařit rovnou do vývaru.

Vaječný svítek - 6 porcí

25 g másla, 2 malá vejce, 60 g hrubé mouky, olej, hrubá mouka na vysypání pánev, sůl.

Zméklé máslo utřeme se solí, přidáme žloutky, tuhý sníh z bílků a prosetou mouku. Těsto rozetřeme na pánevku a v horké troubě upečeme do růžova. Trochu vychladlý svítek pokrájíme na kostičky a vložíme do vývaru.

Dobrou chuť!

Emil Jindáček

NAŠE NOVINY - čtvrtý ročník nezávislého třebaňského občasníku. Ředitel redakční rady - M. Kloubková, ing. A. Tuček, J. Malý, J. Petříš, rediguje M. Frýdl (267 29 Zadní Třebaň 96). Jazyková lektorka E. Malá, tisk UTAX Praha. Registrováno RK OÚ pod číslem 320200990. Uzávěrka čísla 28. února '93.

TŘEPÍČKÝ MASOPUST '93

Letošní masopust vlastně vůbec masopustem nebyl. Slavili jsme jej o týden později, než se sluší a patří, ale snad nám to pámbu, pan inženýr Tuček a ostatní ortodoxní odpustí: byli jsme rádi že, jsme jej slavili alespoň takto. Vy, kdož víte, co dá práce připravovat cokoliv veřejně-zábavního, budete vědět, o čem je řeč. Ostatně, na mou čest a svědomí, žádný z dosavadních masopustů (a ten letosní už byl čtvrtý v řadě) jsme s kolegy nechystali jako církevní svátek. Pokaždé jsme jej brali spíš jako celkem průměrnou a zpestření celoročního (takřka absolutního) třebaňského nicnedělání. že jsme se až dosud trefovali do „řádného termínu“, to svědčí jen o pozitivních vlivech náhody na lidské konání, o ničem

vii třeba v červenci nebo vánoce na začátku roku. Ovšem maškary, které mohou chodit kdykoliv v masopustu, tj. prakticky od Nového roku do Popeleční středy, jež letos byla 24.2., tedy osm týdnů, a v celém světě tak také chodí, my si musíme přeložit až do období postu, kde nemají co dělat. Když se chceme vrátit do Evropy, měli bychom také dodržovat v celé Evropě zavedené a uznávané zásady, pravidla a zvyklosti.
Ing. Arnošt Tuček

Jiném.

Letos tedy poprvé náhoda zaprášovala proti nám. Odpustí-li nám ono „faux-pas“ pán bůh, tím si nejsem zcela jist, těšit se můžeme z toho, že nám snad odpustil alespoň pan inženýr Tuček. Dovoluj si tak usuzovat z oproti minulým rokům nijak neztenčené pohostinnosti, již se nám dostalo od něj, resp. od jeho manželky. Tož, díky.

Díky i vám všem ostatním, neméně pohostinným a neméně štědrým. Díky za bůry, pětky, dvacky (1 kila), díky za štampridla a panáky a frťany, díky za kobližky, šišky, placky, chlebíčky, jednohubky a jánevimoještě. Díky vám, kteří jste netitovali těch pár kroků na náves a odměnili (po)masopustní frašku řevnicko-třebaňského spolku ochotníků vydatným potleskem. Díky, řevnicko-třebaňský spojku ochotníků, díky, paní Červená, za koníky a díky, nemnoži odvážlivci, kteří jste si našli cestu i na večerní tanecní zábavu, za to, že jsme se nemuseli na sále bát.

Díky, masopuste, že ses objevil, i když už byl pust. Díky, že jsi s námi vydržel, snad jsme tě moc neodbyli, a neboj se, my se za rok, polepšíme. Určitě.

Miloslav Frýdl

Expresní foto

R. Tláskal

Masopust

Letošní masopust byl
krásný. Byl sníh a náledí.
Maškary byli hezké. Nejhezčí
byli Křemílek a rochomůrko.

O'Jahelka